

14. Bóg wzywa i posyła Mojżesza

Cele katechetyczne – wymagania ogólne:

- Zapoznanie dzieci z postacią Mojżesza;
- Ukazanie przykładów dawania właściwych odpowiedzi Bogu, podejmowania powołania;
- Kształtowanie umiejętności odpowiadania na słowo Boże, zwłaszcza przez swoje postępowanie.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe:

- Uczeń zna podstawowe wydarzenia z historii Mojżesza;
- Rozumie, dlaczego szukanie wymówek jest oznaką tchórzostwa albo braku wiary;
- Wie, jak Bóg nazwał siebie w rozmowie z Mojżeszem;
- Zna *Akt nadziei*;
- Potrafi wymienić trudne sytuacje w życiu, kiedy szukał wymówek, usprawiedliwień, aby czegoś nie czynić;
- Stara się życiem odpowiadać na wezwanie Boga, prosi Boga o pomoc w trudnych sprawach.

Pojęcia, postaci:

Mojżesz, faraon, Egipt, niewola, Izraelici, Imię Boga.

Wartości:

wiara, nadzieja, odwaga, wytrwałość.

Propozycja realizacji:

- 1.** Lekcję warto zacząć od przypomnienia historii Abrahama i jego postawy posłuszeństwa, zaufania Bogu.
- 2.** Następnie przedstawić kolejną postać ze Starego Testamentu – Mojżesza. Podczas lekcji warto wykorzystać mapę, aby pokazać Egipt i Ziemię Obiecaną, Morze Czerwone – to pomoże ukonkretnić w świadomości dzieci te wydarzenia oraz zapobiec myleniu ich z bajkami.
- 3.** Można obejrzeć fragmenty filmu o Mojżeszu i opowiedzieć podstawowe fakty z jego życia. Skupić się na wydarzeniu powołania i objawie-

nia imienia Jahwe. Odczytać fragment Wj 3, 4–22. Podkreślić fakt, że z Bogiem można rozmawiać. Lepiej szczerze przedstawić wątpliwości (nie umiem mówić itp.), niż coś udawać, zgadzać się na coś pozornie. Utrwalić brzmienie i znaczenie imienia Jahwe.

4. Wykonanie ćwiczenia z podręcznika. Wydarzenia z życia Mojżesza przenieść na grunt znany dzieciom. Podjąć problem trudności oraz wymówek, które towarzyszą wypełnianiu zadań. Można popracować metodą „szczepionki” czy „recepty”. Należy znaleźć coś, co zapobiegnie określonym problemom albo lekarstwa, które uleczą chorą sytuację, strach, niepewność, nieufność, kompleksy. Warto podkreślić problem właściwej oceny sytuacji. Dzieci nie powinny bać się podejmowania wezwań danych przez Boga. Każdy jednak musi zadbać o realną ocenę swoich możliwości, poznać własne predyspozycje w konkretnym czasie, bez kompleksów, ale i bez zuchwałości i przeceniania swojej wyjątkowej roli (warto tu pamiętać o słowach Benedykta XVI związanych z jego abdykacją).

5. Podkreślenie wartości wspólnoty, towarzyszenia komuś, na przykładzie Mojżesza i Aarona. Należy uzmysłwić dzieciom, skąd mogą czerpać siłę, nadzieję, moc (wspólnota z Bogiem; On zawsze jest gotowy pomagać człowiekowi, jest przy nas, żeby wspierać nas swoją łaską, dlatego się nam objawił). Jeżeli Bóg do czegoś powołuje, to daje również łaski, potrzebne do wykonania zadania.

6. Wspólna modlitwa: *Akt wiary* i *Akt nadziei*. Śpiew pieśni: *Bóg potrzebuje Ciebie* albo *Ci, co zaufali Panu*.